

hertil hvert år, stadig havde fået lov til at vokse. Jeg sad selv i en kommunalbestyrelse dengang og oplevede det samme som mine kolleger i andre kommuner, nemlig at det var fuldstændig umuligt at følge med. Der var ikke mulighed for at gennemføre en kvalitativ integrationsproces over for de nye borgere, der kom til landet, fordi antallet var så stort, at der simpelt hen ikke var ressourcer til andet end at sikre, at de i hvert fald havde et sted at bo. De meldinger, der kommer fra kommunerne i dag, er til gengæld: Nu kan vi overskue opgaven, og nu kan vi begynde at putte noget kvalitet ind i arbejdet, for i dag har vi mulighed for at byde de nye borgere ordentligt velkommen i kommunen. Det er en afgørende forskel.

Så spørger hr. Morten Østergaard, og det gjorde han også i første omgang, om at måle effekten af erklæringen. Jeg forsøgte sådan set at sige, at jeg ikke tror, vi kan lave en isoleret effektmåling af erklæringen, men det er ikke ensbetydende med, at jeg ikke mener, at den får en effekt. Jeg mener, at den sammen med de andre tiltag får en samlet effekt og samlet set vil være med til at skabe en bedre integration i Danmark, fordi vi signalerer klarere og tydeligere til de udlændinge, der kommer til Danmark, hvilke rammer og hvilket samfund de kommer til. Det skylder vi at fortælle dem, der kommer her til landet, men det er noget, man har undladt i årtier, fordi man mente, at det kunne de selv bare regne ud, og så kunne de i øvrigt passe sig selv.

Kl. 18.55

Endelig siger hr. Morten Østergaard, at regeringens eneste svar er at stramme skruen. Jeg tror ikke, der nogen sinde før er brugt så mange ressourcer, både økonomiske og andre, på at sikre, at både de udlændinge, der kommer til Danmark, og de indvandrere, der allerede er her, får et bedre fodfæste i det danske samfund, og at de unge får en uddannelse og de i den arbejdsdygtige alder kommer i beskæftigelse. Jeg tror aldrig, der har været så meget fokus og er blevet brugt så mange ressourcer på det område, og der er mange af regeringens initiativer, som handler om at give denne gruppe af befolkningen et hav af muligheder og tilbud om hjælp til at blive en del af det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal bare lige sige for en ordens skyld – fordi ministeren gentager nærmest som et mantra, at altting var værre i 1990'erne – at når vi taler om

antallet af ledige indvandrere og efterkommere, faldt det kvartal for kvartal op gennem 1990'erne, men selv om der nu kommer færre udlændinge hertil, er det steget jævnt lige til slutningen af 2004, mens fru Rikke Hvilshøjs parti og Det Konservative Folkeparti har haft regeringsmagten.

Integrationsministeren giver udtryk for, at der er en grundlæggende sammenhæng mellem stop for tilstrømningen og fremme af integrationen. Men det har faktisk vist sig ikke at være tilfældet, for på trods af at der kommer færre, er der blevet flere ledige indvandrere og efterkommere af indvandrere.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Sagen er jo, at netop på grund af den politik, som SR kørte i 1990'erne, er antallet af indvandrere og deres efterkommere i den arbejdsdygtige alder stigende i disse år. Antallet af indvandrere og efterkommere, der er kommet i beskæftigelse, er steget med mindst 15.000 siden 2001, og jeg tror godt, jeg kan sige med mere end 15.000, fordi det tal er fra foråret 2005, så der er altså kommet flere i beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er altså bare paradoksalt, at man skal blive ved at høre den sang.

Når man kigger på antallet af ledige indvandrere og efterkommere, faldt det fra kvartal til kvartal fra 1996 og frem, så hvordan kan ministeren stå og sige, at SR lod stå til, at der ikke blev gjort noget, og at vi havde stået værre i dag, end vi gør, hvis den tendens var fortsat? Det holder sig jo lige præcis omvendt: Fordi der kom et regeringsskifte og en ny politik, er kurven vendt. I dag er der flere ledige indvandrere og efterkommere, end da regeringen tog over. Vi er tilbage på 1998-niveauet, så det har kun taget regeringen 4 år at banke os 3 år tilbage.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg tror, hr. Morten Østergaard får meget svært ved at overbevise særlig mange uden for den radikale folketingsgruppe om, at hvis vi havde fortsat den udlændingepolitik, der blev ført af SR-regeringen, og antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, var fortsat med at stige i den takt, som det gjorde dengang, ville beskæftigelsessituationen være bedre, end den er i dag.